

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Biczó József ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Andrási László ügyvéd által képviselt alperes ellen baleseti kártérítés iránt a Fővárosi Munkaügyi Bíróságnál 15.M.4782/2006. szám alatt megindított és másodfokon a Fővárosi Bíróság 55.Mf.643.386/2008/3.számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán a 2011. április 6. napján megtartott tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 55.Mf.643.386/2008/3. számú ítéletét hatályában fenntartja. Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek - tizenöt nap alatt - 20.000 (húszezer) forint és 5.000 (ötezer) forint áfa felülvizsgálati eljárási költséget. A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli. **I n**

d o k o l á s :

A felperes a keresetében az alperest vagyoni és nem vagyoni károk megfizetésére kérte kötelezni azon hivatkozással, hogy a 40 %-os, majd később az 50 %-os munkaképesség-csökkenése az alperesnél 1999. december 1-jén bekövetkezett dereka megroppanását okozó üzemi balesettel áll okozati összefüggésben. A Fővárosi Munkaügyi Bíróság 15.M.4782/2006/42. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. Kötelezte 240.00 forint alperesi perköltség megfizetésére megállapítva, hogy a le nem rótt illetéket és az előlegezett költséget az állam viseli. A munkaügyi bíróság által - a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben - megállapított tényállás szerint a felperes 1999. július 1-jétől 2000. március 19-éig, majd 2002. január 17-étől 2004. július 31-éig állt műtős segédként az alperes alkalmazásában. 1999. december 1-jén munkavégzés közben egy beteg műtőasztalról történő felemelése során a dereka megroppant. Az esetről üzemi baleseti jegyzőkönyvet nem vettek fel, a baleset körülményeit nem vizsgálták ki. A felperes a balesetével összefüggésben egy hónapot volt táppénzen. 2002. április 16-án gerincsérvet diagnosztizáltak nála, melyet májusban megműtöttek. Ezzel összefüggésben baleseti táppénzben részesült. A munkaügyi bíróság az 1999. december 1-jén kiállított ambuláns kezelőlap, a felperes személyes előadása, valamint az azt megerősítő N.G. és R.A. tanúk vallomása alapján bizonyítottnak találta, hogy a felperes 1999. december 1-jén üzemi balesetet szenvedett. A felperes azonban nem tudta bizonyítani, hogy a porckorongsérve, illetőleg a fennálló egészségkárosodása ezen üzemi balesetre lehetne visszavezethető. Ezt a perben beszerzett I.B. szakvélemény és az azzal egybehangzó E.I. vélemény nem támasztotta alá. Az igazságügyi orvosszakértői vélemény szerint a felperes betegségei természetes eredetűek. Gerincelfajulásos állapota 1999. decemberében enyhe fokú volt. Az 1999. december 1-jei esemény következtében állapotrosszabbodás miatt átmeneti munkaképtelenség lépett fel nála. Az akkor kimutatott röntgenvizsgálat

gerincelváltozást, idült jellegű, sorsszerű degeneratív kóreltérést mutatott ki, amely a balesetet megelőzően már fennállt. A 2001. januárjában elvégzett alkalmassági vizsgálat során gerincbántalomra utaló panaszt, tünetet nem rögzítettek. A porckorongsérv kialakulása természetes eredetű, sorsszerű folyamat, a balesettel fennálló okozati összefüggése nem igazolható. Az E.I. felülvéleményében a fenti, ISZKI BOI szakvéleményével értett egyet, nem pedig a felperes keresetlevelének mellékleteként csatolt igazságügyi orvosszakértői véleménnyel, amely szerint a felperes munkaképesség-csökkenése a balesettel összefüggésben 40 %-os. Az E.I. vélemény is rögzíti, hogy az 1999. december 1-jén készített röntgenfelvételek a gerinc enyhe fokú degeneratív megbetegedését mutatták ki. Ettől kezdve két és fél évig nincs olyan orvosi adat, amely további panaszokat okozó gerinc megbetegedésre utalna. Nem bizonyítható, hogy a porckorongsérv a perbeli balesettel okozati összefüggésben keletkezett volna. A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Bíróság 55.Mf.643.386/2008/3. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, kötelezve a felperest 50.000 forint másodfokú perköltség megfizetésére. Megállapította, hogy az eljárási illetéket az állam viseli. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - a fellebbezésben foglaltakat értékelve - a Pp. 253. § (2) bekezdése értelmében, figyelemmel a Pp. 254. § (3) bekezdésére, annak helyes indokai alapján hagyta helyben.

A felperes fellebbezése kapcsán rámutatott arra, hogy a munkaügyi vita keretén kívül esik az, hogy az igazságügyi orvosszakértő milyen módszer alapján készíti el a szakvéleményét, annak során szükségesnek látja-e a felperes vizsgálatát. A másodfokú bíróság az I.B. szakvéleményével egybehangzó E.I. szakvéleményt aggálytalannak találta, és - egyezően az elsőfokú bírósággal - ítélezésének alapjául elfogadta. Az elsőfokú ítélet indokolásából megállapítható, hogy a munkaügyi bíróság értékelte az 1999. december 1-jén kiállított ambuláns kezelőlapot és a meghallgatott tanúk vallomását. Ennek alapján rögzítette, hogy a felperes 1999. december 1-jén üzemi balesetet szenvedett. Perdöntő bizonyítékként értékelte azonban az E.I. szakvéleményben foglaltakat, és megállapította, hogy a felperes nem tudott eleget tenni a rá vonatkozó bizonyítási tehernek [Mt. 174. § (4) bekezdés]. A felperes határidőben előterjesztett felülvizsgálati kérelme a jogerős határozat elsőfokú ítéletre is kiterjedő hatályon kívül helyezésére, és az alperes keresete szerinti marasztalására irányult. Hivatkozása szerint a másodfokú bíróság ítélete lényeges eljárási szabályt sértett, mert elmulasztotta megindokolni a felperes bizonyítási indítványainak mellőzését, melyek végrehajtására korábban az elsőfokú bíróság a végzésében kötelezte az alperest. Ennek eredményeként a tényállás nem kellően felderített, így a levont jogkövetkeztetés sem helytálló, ezért a jogerős ítélet sérti az Mt. 174. § (1) bekezdésben foglaltakat, és nem felel meg az MK. 30. számú állásfoglalásban írtaknak sem. Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet

hatályában való fenntartását kérte. A felülvizsgálati kérelmet az elsőfokú határozatot hozó bíróságnál a határozat közlésétől számított 60 napon belül kell benyújtani [Pp. 272. § (1) bekezdés], és azt nem lehet megváltoztatni [Pp. 273. § (5) bekezdés]. A Legfelsőbb Bíróság a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem, valamint a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül [Pp. 275. § (2) bekezdés]. Mindebből következően kizárólag a felülvizsgálati kérelemben előadottak voltak a Legfelsőbb Bíróság által vizsgálat tárgyává tehetőek, a későbbiekben, „kiegészítésként” előterjesztettek a 60 napos határidő túllépése miatt már nem voltak értékelhetők.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati eljárásban a Pp. 275. §-ának (1) bekezdésére tekintettel a rendelkezésre álló periratok alapján dönt, nincs helye a bizonyítékok felülmérlegelésének. [Pp. 206. § (1) bekezdés, 221. § (1) bekezdés, BH.2001.197., BH.2002.29.].

A felülvizsgálati kérelemben hivatkozottak jogszabálysértés megállapítására nem adtak módot.

A felperes által megidézni kért tanúkat az elsőfokú bíróság meghallgatta: V.I.-t, R.T.-t, G.E.-t a jegyzőkönyv tanúsága szerint, míg K.J. tanú meghallgatására tett indítványt a jegyzőkönyvben foglalt indokolt végzésével utasította el. A perben becsatolt valamennyi dokumentum (1999. szeptember 1-jei ambuláns lap, üzemorvosi karton, a felperes orvosi dokumentációja) értékelése a tényállás megállapításakor megtörtént. Ennek eredményeként az eljáró bíróságok rögzítették, hogy a felperes 1999. december 1-jén üzemi balesetet szenvedett annak ellenére, hogy erre vonatkozóan az üzemi baleseti jegyzőkönyv felvételét az alperes elmulasztotta. A felperes a keresetében a 40 %-os, majd az 50 %-os munkaképesség-csökkenést eredményező egészségkárosodását az 1999. december 1-jei üzemi balesetre vezette vissza. Ezen okozati összefüggés megállapítása azonban orvosszakértői kérdés (Pp.177.§.(1) bekezdés), melyre nézve az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítást lefolytatta, az igazságügyi orvosszakértői véleményt, illetve a felülvéleményt beszerezte [Pp. 177. § (1) bekezdés, 181. §, 183. § (2) bekezdés], és azokat az eljáró bíróságok helytállóan fogadták el aggálymentesnek, mivel a felperesről rendelkezésre álló orvosi dokumentáción és leleteken nyugszanak, továbbá értékelték a felperes szervezeti adottságait is. Az eljáró bíróságok a tényállást a Pp. 206. § (1) bekezdés alapján a felek előadásainak, a rendelkezésre álló okiratoknak, tanúvallomásoknak, szakértői véleményben foglaltaknak egybevetése alapján a logika szabályainak helyes alkalmazásával állapították meg [Pp. 206. § (1) bekezdés], és abból okszerűen vonták le azon következtetésüket, hogy a felperes a Mt. 174. § (4) bekezdésben foglalt reá háruló bizonyítási teher ellenére a keresetében hivatkozott 1999. december 1-jei üzemi baleset és az 50 %-os munkaképesség-csökkenést eredményező egészségkárosodása közötti

okozati összefüggést nem tudta bizonyítani. A kifejtettek tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta. Kötelezte a Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében a pervesztes felperest az alperes felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére. A felülvizsgálati eljárási illetéket az ügyben még irányadó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés f) pontja, 3. § (3) bekezdésére tekintettel a 14. § alapján az állam viseli.

Budapest, 2011. április 6.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, dr. Hajdu Edit s.k. előadó bíró, dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hitelével: Nné tisztviselő